

Αγαπητή σύνταξη.

Το να μην παρασυρθείς από την καταραγή των μέσων και το λιθοβολισμό του πλήθους δεν είναι σήμερα τόσο εύκολο. Θα επιχειρήσουμε το τόλμημα απτόητα και άφοβα χάρη της αλήθειας. Δεν θα εισέλθουμε στην ουσία του θέματος, την οποία βέβαια δεν γνωρίζουμε, Θα μιλήσουμε για κάποιες παραμέτρους, για κάποιες δηλώσεις που έγιναν, για κάποιες υπόνοιες που έχουμε και για ένα κλίμα που επικρατεί. Πρόκειται για το θέμα της μονής Βατοπεδίου. Καταρχάς η μονή Βατοπεδίου θεωρείται και είναι μία από τις σπουδαιότερες μονές της Ορθοδοξίας.

Έχει υπερχιλιόχρονη λαμπρή ιστορία, ανέδειξε αγίους, διαθέτει μεγάλο κειμηλιακό πλούτο, αριστοτεχνική αρχιτεκτονική, 35.000 τ.μ. οικοδομών συνολικά, 2.000 πορτοπαράθυρα, 100 μοναχούς, οι περισσότεροι νέοι και μορφωμένοι, περισσότεροι από 150 εργαζόμενοις, αρχιτέκτονες, μηχανικούς, εργολάβους, τεχνίτες και εργάτες, που μαζί με τους φιλοξενούμενους σημαίνει περίπου 600 πιάτα φαγητό ημερησίως.

Η σημερινή αδελφότητα, υπό τον ηγούμενο αρχιμανδρίτη Εφραίμ, θεολόγο από την Κύπρο, μετέτρεψε το ιδιόρυθμο μοναστήρι σε κοινόβιο, το οργάνωσε καλά, το ανακάινισε, συντήρησε και κατέγραψε τα κειμήλια, εξέδωσε σειρά αξιόλογων βιβλίων, διοργάνωσε σημαντικά συνέδρια και ανέπτυξε πλούσια φιλανθρωπική δράση.

Την περιουσία της μονής οι μοναχοί τη βρήκαν και ήταν υποχρεωμένοι να τη διαφυλάξουν. Η περιουσία αυτή είναι από αιώνων. Ευσεβείς βυζαντινοί αυτοκράτορες και βαλκανιοί ηγεμόνες πρόσφεραν κτήματα δι' επισήμων εγγράφων με διαρκή και απαραχάρακτη νομική ισχύ προς αιώνια μνημόνευσή τους.

Η μονή Βατοπεδίου πρόσφερε χιλιάδες στρέμματα σε ακτήμονες μετά τη μικρασιατική καταστροφή στη Χαλκιδική και αλλού. Όλο το Αγιον Όρος

πρόσφερε 1.500.000 στρέμματα στους πρόσφυγες.

Πολλά βατοπεδινά μετόχια στη Ρουμανία και τη Ρωσία δημεύθηκαν και χάθηκαν. Ας σημειωθεί ότι όλη αυτή τη μεγάλη περιουσία τη σεβάστηκαν και αυτοί οι τούρκοι κατακτητές, φοβούμενοι να πειράξουν τα βακούφια.

Από το 1998, σε συνεννόηση με την

τού.

Ήδη άρχισαν να αναφέρονται ονόματα και άλλων αγιορείτικων μονών. Δηλαδή τι συμβαίνει, έχει αρχίσει το πλιάτσικο κάθε μοναστηριακής και εκκλησιαστικής περιουσίας;

Φοβάμαι ότι υπάρχει μια καλά ενοχληστρωμένη προσπάθεια κατά της εκκλησίας και του Αγίου Όρους. Τό-

γάλη προσφορά και σημαντική παρουσία στο παρόν, γίνεται προσπάθεια να διαβληθεί, για να υποτονιστεί η πνευματικότητά του. Βάλθηκαν μερικοί να μη μείνει τίποτα το ιερό δριθιο.

Αξίζει να προστατεύσουμε με κάθε τρόπο το Άγιον Όρος από εμπαθή, ανίερα βέλη. Είναι ένα τελευταίο οχυρό αντιστάσεως. Για τα όποια λάθη υπάρχει διόρθωση και μετάνοια.

Το Άγιον Όρος έχει πολλά να προσφέρει σε έναν κόσμο ανοημάτιστο και αγχώδη, ανέραστο και περιπτειώδη. Το Άγιον Όρος δεν φοβάται, μόνο λυπάται για το σκανδαλισμό και προσεύχεται για το φωτισμό όλων. Μην τα ισοπεδώσουμε όλα, προς Θεού!

Ο φθηνός λαϊκισμός και τα πυροτεχνήματα-σλόγκαν δεν θα φέρουν την προσδοκώμενη διαφάνεια. Ο ιερός Χρυσόστομος λέει: Πρόσεξε μήπως κτυπώντας την αμαρτία κτυπήσεις τον αμαρτωλό.

Ας σεβαστούμε την ιερότητα των προσώπων, όποια και αν είναι. Όλοι είμαστε αμιστώλοι. Καταντήσαμε χώρα ανθρωποφάγων. Ας συνέλθουμε. Σήμερα κερδίζει όποιος πιο χυδαία βρίζει. Ο Χριστιανισμός σήμερα στις χώρες των χθεσινών παραδείσων του υλισμού ανθεί. Η εκκλησία δεν φοβάται το μαρτύριο. Συγχωρεί τους σταυρώτες. Πονά για τον παρασυρόμενο τους και ελπίζει.

Το Άγιον Όρος μπορεί να ζήσει δίχως περιουσία, ο κόσμος όμως δεν μπορεί να ζήσει δίχως την εκκλησία.

Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης

Αγ. Όρος: Βάλθηκαν μερικοί να μην μείνει τίποτα όρθιο

τότε κυβέρνηση, συζητήθηκε και αργότερα πραγματοποιήθηκε η ανταλλαγή των στρεμμάτων της λίμνης Βιστωνίδας (Μπουρού), παρά την Ξάνθη, με άλλα κτήματα σε διάφορα μέρη. Τις τιμές ανταλλαγής των στρεμμάτων δεν τις ζήσει η μονή, άλλα οι επί τούτω αρχές και υπηρεσίες του κράτους. Εμείς ποτέ δεν θα υποστηρίξουμε ότι το παράνομο και άδικο.

Ότι παράτυπο μπορεί και πρέπει να διορθωθεί με όποιο κόστος, όπου υπάρχει και αν υπάρχει. Η διαφάνεια, η αλήθεια, η τιμότητα αξίζει και πρέπει να λάμψει.

Είναι αρκετά λυπηρό όμως για τους Αγιορείτες να βρήκαν την ευκαιρία να κατηγορούν Αγιορείτης δημόσια και εύκολα. Με προσοχή, σύνεση, σοβαρότητα, γνώση, υπομονή και νηφαλιότητα θα πρέπει να ιδωθεί το πρόβλημα. Δεν θα πρέπει τόσο σοβαρά θέματα να αντιμετωπίζονται πρόχειρα και επιπλαία. Σήμερα δυστυχώς οι πάντες έχουν γνώμη επί παντός επιστη-

σο κακό έκανε η εκκλησία σε αυτόν τον τόπο; Έγιναν δηλώσεις ότι, ακόμη και αν είναι νόμιμες οι ανταλλαγές, θα πρέπει να παρθούν από τις μονές τα ακίνητα. Επιστρέφουμε δηλαδή σε αρπαγές άλλων καιρών;

Δεν υπάρχουν νόμοι, κράτος, δικαίωμα περιουσίας και κυριότητας; Γίνεται ένας συναγωνισμός ποιος θα κτυπήσει πιο σκληρά. Αν κάποιοι θέλουν να φέρουν την κυβέρνηση, για να επισπεύσουν τη σύμπραξη και το συναπισμό προς πλήρη διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους, ας κάνουν υπομονή και ας μη νομίζουν ότι με τη διόγκωση, τις υπερβολές, τις κραυγές και τη σκανδαλοθρηφία θα τα καταφέρουν σύντομα.

Κι εκείνοι που χρησιμοποιούσαν την εκκλησία απογοήτευσαν. Το δημιουργόμενο από οργανωμένες μειοψηφίες αντιεκκλησιαστικό μένος δεν θα βγει σε καλό για τον τόπο μας.

Επίσης πιστεύω πως, επειδή το Αγιον Όρος έχει πλούσια ιστορία, με-

Ανάμνηση γυρνούν τα περασμένα

Βαριά ζω την μοναξιά ανάμνηση γίνανε τα παλιά βαρύς με δέροντε πόνος άνοστος, της ξενιτείας ο δρόμος.

Βράδια σε ξενικά ακρογιάλια αγνάντια σε μανιακά πελάγη στεφάνια πλέκω με κοράλια νοστάλγησα τα παιδικά σου κάλλη.

Χρόνια πολλά περασμένα κομμένη νοιώθω την πνοή μου έλεγες - γεννήθηκα για σένα παντοτεινά θάσαι δική μου.

Όλα τα σκέπασε ο χρόνος η νιότη είπε αντίο αμάρτημα να 'σαι μόνος πάνω, σε γερασμένο πλούτο.

Ελπίδες και όνειρα χαμένα στου χρόνου την απονιά βαριά ζω τα ξένα χωρίς συμπόνια και παρηγοριά.

Έρημος σε ερημιές γυριζω σκιά μου, η μορφή σου

κάθε λεπτό δακρύζω φυλαχτό, το κάποτε δική σου.

Έρημος στης μοίρας τα γραμμένα εκεί που κάποτε μαζί νόμιζα - ξύσες για μένα τώρα πια, τίποτα δεν ζει.

Σε θυμάμαι ακόμα αν και χρόνια χωρισμένοι στην δυνατή την μπόρα χρόνια ζούμε πληγωμένοι.

Κοιμάμαι και ξυπνώ με τ' όνομά σου της καρδιάς σου νιώθω τον παλμό η βελουδένια αγκαλιά σου φάρμακο, στης νύχτας τον βαρύ καημό.

Όλα τα σάρωσε βοριάς άπονα - κάποιο βράδυ αμάρτημα - είναι ν' αγαπάς να ζεις, σε πυκνό σκοτάδι.

Αναμνήσεις μαλακώνουν ή μεγαλώνουν τον πόνο.

I. Γ. Βασιλείου

